

3004

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: इस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४३४१वे १३४३१२२

ग्रंथ नाम मनन ग्रंथ.

विषय

म. वेदांत.

मराठी

वेदांत

४३४ वे: ९२

१३६

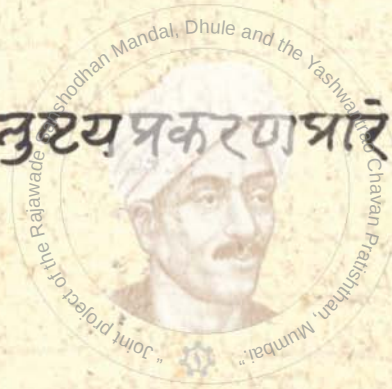
कृष्णानंदसरस्वती-सननग्रंथ

४३४ वे: १३६

(1)

॥ साधनचतुष्टयप्रकरणप्रारंभः ॥ प्र० २ ॥

(२)

श्रीरामकृष्णभ्यां नमः॥ यः स्यात्साधनसंपन्नश्चैव स्वस्य
 प्रसादतः॥ यज्ञादिकर्मकरणात्सोऽधिकारी निरूप्यते॥१॥
 वेदांतविचाराचेठां ईसाधनचतुष्टयसंपन्नजो तो च अ-
 धिकारी। ते कैसे संपणालतरि दृष्टांती बोलून दाखीत कीं
 ही बोलतो। तो दृष्टोत कोणता संपणालतरि ब्रह्मस्य संपण-
 न इष्टिजे ते ते इष्टीचेठां ईब्राह्मणजे सा अधिकारी इति त्रि-
 य वैश्यन केत। राजसूययज्ञाचेठां ईक्षत्रियजे सा अधि-
 कारी ब्राह्मण वैश्यजे सा अधिकारी न केत। वैश्यस्तो मा-
 चेठां ईजैसा वैश्य अधिकारी ब्राह्मणक्षत्रियजे सा अधि-
 कारी न केत। त्यासारिरेवं वेदांतविचाराचेठां ईसाधनच-
 तुष्टयज्यास आहे तो च अधिकारी। साधनचतुष्टयसंपण-
 जे। नित्या नित्यवस्तु विवेक। इहामुत्रां फलभोगविरा-
 ग। शमादिषट्कसंपत्तिः। मुमुक्षुत्व। हेच्याही मिळोन

तिसवने

र्थ

९

(2A)

साधनचतुष्टय। नित्या नित्यवस्तुविवेकलक्षणजे। ब्रह्मजें ते
नित्ययावेगळे सर्वही अनित्यलक्षण न कृति स्मृति गुरुमुखें
करून जाणने ॥ इहा मुत्रार्थ फळ भोग विराग लक्षणजे। यालो
कामध्ये कर्मजन्य आणि अनित्य होताने फुलांच्या माळाचें द
न स्त्री आदिकरून विषय भोगाचे ठांई आणि परलोकचे ठां
ई कर्मजन्य आणि अनित्य होताने अपर स्त्री आदिकरून
भोग त्यां जेचे ठांई व मनस्त्रपुटीयाचे परी इच्छान सणें ॥ रामा
दिषट्क लक्षणजे। रामलक्षण। दमलक्षण। उपरतिलक्षण। ति
तिक्ष्णलक्षण। समाधानलक्षण। श्रद्धालक्षण। हे साही प्रका
र आहेत। यामध्ये रामलक्षणजे श्रवणादिकां हून वेगळे जे वि
षय त्यांपासून फिरुन मनास श्रवणादिकांचे ठांई लावणें ॥ द
मलक्षणजे इंद्रियांस बाह्य विषयांचे ठांई जाउन देउन श्रवणादि
कांचे ठांई लावणें याचें नांव दम। उपरतिलक्षणजे विहित ऐसी

(३)

जेकमें जितें विध्युक्त प्रकारें सो उणें हें च संन्यास संपूर्ण न बोलि
 जेतें। आणी कअर्थतिर बोलुं। विहित कर्म जें त्यांतें कर्तव्य
 भिमानरहित होत्साता फळाची अपेक्षा सोडून करणें॥ तिति
 क्षा स्याणि जेशी तोष्यादिक जें त्यांतें साहणें। याचा अर्थ शीता
 मध्ये राहून शीत साहणें। उष्णामध्ये राहून उष्ण साहणें हा
 नवैतारिकाय स्याल्ले तारिप्रारब्धास्तव ज्यावेळेस सखडुः
 खयेतें त्यांतें अनुभूत त्याची निवृत्तिकरणें ऐसा जो बुद्धिचे
 ठांडें निश्चय करणें याचें नांव तितिक्षा॥ समाधान स्या जे वि
 षयापासून फिरविलें जें मन तें वासनावशास्तव विषयांचे ठां
 ई जातें तें सें जातुं न देउ न श्रवणादिकांचे ठांडें ठेवणें। श्रद्धा स
 णि जे पूर्वी विश्वास ज्या ज्या कर्मांचे ठांडें आणि उपासनेच्या
 ठांडें होता तो विश्वास अवघाही वेदांत वाक्य आधि ईश्वर
 आणि गुरुचे ठांडें ठेवणें। मुमुक्षुत्व स्या जे मोक्षेच्छा। मो

(3A)

क्षेच्छासृणिजेसमस्तहीप्राणीमोक्षपाहिजेऐसेंबोलताहेतप
रंतुतेमोक्षेछानकेतरितेंकैसेंलणालतरि। घरजळतेअ
सतांत्याघरामध्येआपुलेपुत्रकळत्रादिकांकारणेंउडीघालि
तांआगीचालेराजोलागलात्यांतंनरपुत्रकळत्रादिकांचास
माचारघेणेंटाकूनरीतळउदकामध्येजैसापुरुषनिघतो। तै
सेंसंसाराचेठांइंतापत्रयलक्षणकोहीएकअग्नीत्याअग्नि
करूनतापलाहोत्सातापुरुषजेतोयासंसारतापत्रयातेंको
णदवडीलऐसेंसडुरुजेतेकोठेंमिळलीलत्याससाधनेंका
यपाहिजेतलणूनतापातेंपावतहोत्साताजोराहतोत्याचे
चित्रवृत्तीचेंनाममोक्षेच्छा। हेंच्याहीहीसाधनेंश्रवणाहून
श्रवीसंपादूनश्रवणकरावेंनाहींतरिस्वरूपज्ञानहोणार
नाहीं। आणिगुरुजेनीहींअनधिकारीजोत्यासउपदेश
करूनये। तेंकैसेंलणालतरिश्रुद्धाहानीयागकरविल्यानें

(4)

यासस्वर्गफळाची सिद्धि जैसी होत नाही। आणि शूद्रास मुंजि
 केलियानें ब्राह्मण्य जैसे येत नाही। तैसे साधनचतुष्टय ज्यास ना
 हीं त्यास श्रवण करविल्यानें ज्ञान फळाची सिद्धि होत नाही। त
 रिहे श्रवणादिक व्यर्थ होऊन जातील काय लणाल तरिन जा
 तील त्या श्रवणादिकें करून एक उदृष्ट उत्पन्न होतों हे साधन
 चतुष्टय ही श्रवणाहून पूर्वी नसिलें जरी तरि हें श्रवण काळी
 गुरुमुरें व विचारून संपादोवें। श्रवणाधिकारी जो त्यास न्या
 ही ही विशेषणें काशास लणाल तरि। नित्यानित्य वस्तु विवे
 क एकच पुरे ना काय लणाल तरि पुरे ना। लोकां मध्यं शास्त्रज्ञ
 जे त्यास नित्यानित्य वस्तु विवेक आहे असतां ही ते विषयांचे ठा
 ई आसत्तिकरून काम्य कर्म च करिताहे तल्लणुन त्यास अधि
 कारित्व दिसेना। या करितां इहा मुत्रार्थ फळ भोग विराग दु
 सरें साधन पाहिजे। हें दोन्ही साधनें पुरे नात काय लणाल

(4A)

तरि पुरे नात। कोण ही एक ऋषीश्वर जे त्यांस नित्या नित्य वस्तु
विवेक ही इहा मुत्रार्थ फल भोग विराग ही आहे त्यांस कोपता
पण अधिक होउ न शमादिषट्क संपत्ति ना ही या करिता त्यांस
ही अधिकारित्व दिसत ना ही। या करिता तिसरे साधन पाहि
जे ऐसें जरि जालें तरि तिन्हीच साधने पुरे नात काय लणाले
तरि पुरे नात। लोका मध्यें तीन साधनें सी युक्त कोणी आहेत
ते कोण ते लणाले तरि। कृष्ण जिन काखे सद्या लून डोई वाढ
उन भस्मे द्वारुण करून योगीश्वर ऐसें आपणा सनाम ठेऊन
येऊन संसार सोडून विरक्त उपद्रांत प्रतिग्रहराहित होत्सा
ते कोणी एक आहेत। ते श्रवण लणतां उभे राहात नाहींत। ल
णून त्यांस अधिकारित्व दिसत ना ही। लणून च्याही ही सा
धनें पाहिजेत ॥ हे च्याही ही साधनें ज्यास असतील तो चि
वेदांत विचाराचे ठाई अधिकारी। साधन चतुष्टय संपत्ति जे

(५)

तेकायीकवाचिकइंद्रियव्यापाररूपनवैमनो व्यापाररूपच
 ल्पणानविषयां चैवं इदोषदृष्टिअसणारेयोस्तुलनेकरूनसंपा
 दुये। साधनचतुष्टयअसावयाकारणेसंमतिवचने॥ याव
 दैन्यन्नसंस्तुतावत्सामान्यमेवाहि॥ वस्तानेसाध्यतेलोके
 स्वात्मलाभेतुकाकथा॥१॥ सहेतुसफलं कर्मानर्थमूलम
 शेषतः॥ त्यजतैवहिततुल्यं यस्तु प्रत्यक्षपरंपद॥२॥
 ॥ ॥ इति श्रीमन्नगंघेसाधनचतुष्टयप्रकरणं नाम
 द्वितीयं वर्णकं समाप्तं॥२॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥
 शुभं भवतु॥ ॥ २ ॥ ॥ ॥

(6)

॥ आत्मानात्मविवेकप्रकरणप्रारंभः ॥ प्र० ३ ॥

॥

(२)

श्रीकृष्णपरमात्मने नमः॥ चेतनाचेतने एव श्रुतौ सम्यक् स
 मर्थिते॥ तत्र द्वे मया भिरच्येते भाषया शृण्वतामिह॥ १॥ ॥
 प्रपंचजो तो किंती पदार्थस्पर्शनविचारितो। कैसे विचार करि
 तां लणालतरि। आत्मा स्पर्शन। अनात्मा स्पर्शन प्रपंचजो
 तो दो निपदार्थयामध्ये आत्मा प्रपंचातीत कीं तो प्रपंचातीत। रि ५
 ऐसा जो आत्मा या स प्रपंचांतः पातित्व ऐसंबोलुं ये कायल
 णालतरि बोलुं ये। ते कैसे लणालतरि प्रपंचचेतनाचेतना
 त्मक होत्सना दिसतो यास्तव प्रपंचातीत जो आत्मा या स प्र
 पंचांतः पातित्व ऐसंबोलुं ये। प्रपंचजो तो चेतनाचेतनात्म
 क दिसतो स्पर्शन प्रपंचातीत तैसा ही जो आत्मा या स प्रपंच
 चांतः पाती ऐसंबोलुं ये। प्रपंचजो तो चेतनाचेतनात्मक
~~तो तो लणालतरि दिसतो तैसा ही जो आत्मा या स प्रपंचांतः~~
~~पाती ऐसंबोलुं ये। प्रपंचजो तो चेतनाचेतनात्मक~~
 कां लणालतरि आत्मा स्पर्शजो चेतन की।

(७५)

चेतन ऐसा जो आत्मा प्रपंच्यासिं मिळे ना तरि प्रपंच चेतनाचे
तनात्मक दिसे ना यास्तव प्रपंचातीत ही आत्मा प्रपंचांतः पा
ती ऐसें बोलुंये ॥ ऐसें जरिंजालें तरि प्रपंचामध्ये चेतन कोण
तें अचेतन कोण तें लणाल तरि। चालायाचें रांगायचें उडाय
चें ऐसें जें तें चेतन। पृथ्वी उदक पर्वत वृक्षादिक जें तें अचेतन।
नव्हे हो प्रपंच जो तो अनेक पदार्थ रूपें दिसता ही दो निपदार्थ
लणून केसें बोलवें लणाल तरि बोलुंये। तें केसें बोलुंये ल
णाल तरि प्रपंच जो तो आत्मा लणून अनात्मा लणून दो निप
दार्थ। तो अनात्मा पदार्थ एकच कार्य रूपें परिणामातें पाउन
अनेक पदार्थ जाला। त्यास मिळुन आत्मा अनकासारिखा दि
सतो। त्या अनात्म्यासीं मिळोन दिसणार जो आत्मानो कि
ती प्रकारें करून दिसतो लणाल तरि। जीव लणुन ईश्वर ल
णून दो प्रकारें दिसतो। जे जीवेश्वर ते ही कित्यां प्रकारें दिस

(४)

ताहे तल्लणालतरि। जीव ही अनेक प्रकारें दिसतो। ईश्वर ही अनेक प्रकारें दिसतो। तरि जीव अनेक प्रकारें दिसला तरि दिसोपरंतु एक ईश्वर तो अनेक विधकें सादिसेल्लणालतरि दिसत विआहे। तें केंसेल्लणालतरि। पुण्यक्षेत्रें जें त्यांचे ठांडं पुरें जें त्यांचे ठांडं ग्रामें जें त्यांचे ठांडं घरोघर ईश्वर जो तो अनेक प्रकारें दिसतो। तेथें तेथें दिसायाची अवधी मृत्तिका शिल्पदारुता म्रयांचे प्रतिमादिक दिसताहेत। ईश्वर दिसतो लणुन केंसेबोलावेल्लणालतरि बोलुंये। तें केंसेल्लणालतरि। ते मृत्तिकादारुता म्रप्रतिमादिक जें तें त्यांच्या ठांडं अवधियांस ही ईश्वरत्व बुद्धीच आहेत। परंतु प्रतिमादि बुद्धि सर्वात्मना नाही। त्यांचे ठांडं प्रतिमादि बुद्धि असो न ईश्वरत्व बुद्धि नसती तरि पूजा अर्चिक उत्सवादिकां कारणे लक्षावधि द्रव्यकावेचि तील वेचि तों आहतया करितां अवधियांस ही या प्रतिमादिकांचे ठांडं ईश्वर

(8A)

त्वबुद्धिचेडुंये। देहेंद्रियादिकहेयपदार्थहोयकायलणालतरि
होयता। तें कै सेंलणालतरि। शुक्रशोणितापास्तनेउत्पन्नजाले
आहेतलणूनमळमूत्रपुरीषामध्येनिर्माणजालेआहेतल
णूनस्त्रकचंदनादिकेंकरूनत्यांशरीरादिकांससुगंधसंपादुं
लणितलेंतरिशरीरादिकांचेस्पर्शकिरूनस्त्रकचंदनादिकडुर्ग
धआणिहेयहोउनजानआहेत। शरीरमृतजालेंतरिजेवांच
लेआहेतत्यांसअर्थनाशशरीरकेवाकरवितआहे। लणून
हेंशरीरअत्यंतहेयपदार्थचसंदेहनाहीं। सांगीललेहेजअ
वधेदोषत्याताम्रप्रतिमादिकांचेठाईनाहींतलणूनत्याताम्र
प्रतिमादिकांचेठाईसमर्पिलेंगंधपुष्पादिकडुसरियासप्रसा
दरूपेंकरूनकृतार्थकरिताहेतलणून। त्याताम्रप्रतिमादिकां
सएखादियाअंगहीनत्वेकरूनहानिजालीतंहीपरंतुउपका
रासचयेतआहेलणूनत्याताम्रप्रतिमादिकांचेठाईईश्वर

(१)

त्वबुद्धियावयाचें उचितच। तरिं एक जनात्मपदार्थ जो तो कार्यरूपें
 करून परिणामातें पाउन अनेकरूपें दिसतो। तेणें सीमिकेन
 आणीक एक पदार्थ अनेक होउन दिसावयाविषई दृष्टांत आहे
 कायलणाल तरि आहे। तो कैसालणाल तरि। एक पृथ्वी कार्य
 रूपें परिणामातें पाउन पर्वत वृक्ष वन प्राकार गोपुर मंडप गृह कु
 झकुसुम लघट शरावादि रूपें करून पृथ्वी दिसते त्यासीं मिळ
 न धराकाश लणुन मठाकाश लणुन पृक्षाकाश ल० वना
 काश लणुन गोपुराकाश ल० मंडपाकाश ल० गृहाकाश ल०
 कुझाकाश ल० कुसुमाकाश ल० जैसें दिसतें तैसें कार्यरूपें
 करून परिणामातें पावला ऐसा जो जनात्मपदार्थ जो तेणें सी
 मिकेन आत्मा ही देवदत्त यशदत्त रामकृष्ण गोविंद लणुन अ
 नेकरूपें दिसतो। हा जो पृथ्वीकाश दृष्टांत जो तो अवधि न्न पक्ष
 विषई प्रतिबिंब पक्ष विषई दृष्टांत बोललों। तें कैसालणाल न

(9A)

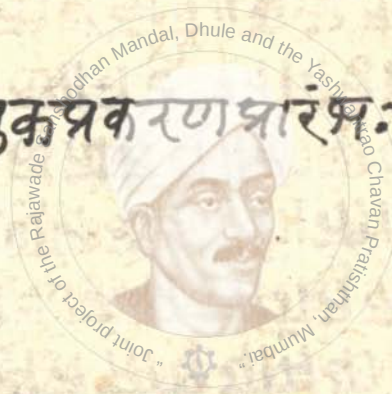
रिएकचउदकउपाधिवशास्तवसरोवरलणुननदीसु० तलेलु०
विहिरलणु० आउलु० भांडोदकलणुनबोलिजेते। याइतकि
याउदकामध्येसूर्यजोतोएकचप्रतिबिंबोनजैसेअनेकविधेभा
सतो। तैसेचआत्माहीअनात्मकार्यऐसेजेअंतःकरणजेत्या
चेठाईप्रतिबिंबनअनेकरूपदिसते। ऐसियाप्रकारेदिसला
जकीअनात्मकार्यजेअंतःकरणादिकयाचेधर्मजेतेआत्मा
जोयासकाके त्रयीहीस्पर्शनाहीत। तेकैसेलणालतुरिबो
लुं। याजकाचेठाईआहेतजेइतकचलनादिकविकारजेतेत्या
जकामध्येप्रतिबिंबलाजोप्रतिबिंबत्यासजेसेविकारस्पर्शति
नाहीत। तैसेचअंतःकरणाचेठाईप्रतिबिंबलाजोजीवत्यास
स्पर्शशिकतनाहीत। त्याअंतःकरणासअधिष्ठानऐसाप्रत्यगा
त्मात्यासस्पर्शशिकतनाहीतलणूनकायबोलावेलागले। इ
तकेचनके। जैसेपृथ्वीविकारजेतपृथ्वीसआधारजेआकाश

(१०)

ह्यासंजैसंस्पशुं शिकतनाहीत। तैसं अनात्मस्वरूप अज्ञान
 जंतें अज्ञान कार्य देहें द्रियादिक याचे धर्म जेतें। अज्ञानास अ
 ज्ञान कार्य देहें द्रिक जें यास आधार प्रत्यगात्मा जें यास स्प
 शुं शिकतनाहीत या प्रकारें करुन आत्मानात्मविवेक। तो आ
 त्मस्वरूप मींच लणुन जो जाणतो तो मुक्त लणुन वेदांत अव
 धे बोलता हेत। या अर्थें सिरायनाही हानि श्रवय ॥ श्लोक ॥
 आत्मानात्मविवेकेन पुंसः संसारनिर्हृतिः ॥ तद्धिनजन्म
 कोद्यापि बंधच्छेदो न सिध्यति ॥ १॥ ॥ इति श्रीमननग्रं
 थे आत्मानात्मविवेकप्रकरणं नाम तृतीयं वर्णकं समाप्तं ॥ ३॥
 श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥ श्रीनारायणः प्रीयतां ॥ ॥
 तृतीयं प्रकरणं ॥ ३॥

(11)

॥ दुःख आगंतुक प्रकरण प्रारंभः ॥ प्रकरण ४ ॥ ॥

(१२)

श्रीगणेशायनमः॥ दुःखआगंतुप्रकरणं॥ श्लोकः॥
 जनेयत्तु दुःखमस्येतत्किंस्वरूपमुताव्यता॥ सम्यगा
 गंतुकंवेति विचिंत्यते माषयामया॥ १॥ प्राण्यासदुः
 खजंतंस्वाभाविकं किंवा आगंतुकं ऐसें ह्येणालतरि॥
 आगंतुकचक्षुणुन बोलावें॥ नाहिं स्वाभाविकक्षु
 नबोलुं तरि बोलतां नये॥ को ह्येणालतरि स्वाभावि
 कक्षुणुन बोलिल्याने दुःखनिष्ठत्तीकारेण को ण्ही
 यलचन करितां राहोवें॥ यलतरि करिता हेतकिं
 ह्यणुन दुःखस्वाभाविकक्षुणुन बोलतां नये॥
 आगंतुकचबोलावें॥ दुःखजंतंस्वाभाविकहि हो दुः

आणि

१

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com